

במדריה

העם

שני סוסים

סוס לבן וסוס שחור

עורכים ביניהם

מירון. הם רחוקים

עדיין מקו הסיוס

שני סוסים עורכים עתה מירון ביני הם בארץ ובמרחב: הסוס הלבן של הפי יוס והסוס השחור של האלימות. השנועו זהו שניהם במלוא כוחם, צוואר ליד צוואר.

הסוס הלבן. סוסיהם שלום וזה השני כנענות רבות. בזה אחר זה רדפו ידיעות, שכל אחת מהן היתה מעוררת תדהמה עוד לפני שנה:

- שרהחוף הסובייטי נפגש בקא היר עם שרהחוף הישראלי, אישהלי כור, ועם יו"ר אש"ף, איש פת"ח — באותו המקום, ועל אותה הספה, בהבדל של כמה שעות בלבד (ראה הדון).
- יאסר ערפאת ערך בקאהיר מסי בתיעיתונאים לכתבים ישראלים (ר אה כתבה).
- ראשהממלה, יצחק שמיר, שמע מפי הנשיא הצרפתי שעליו לשאת ולתת עם אש"ף, ומילים ורמות שמע נשיא אמריקה, חיים הרצוג, כי טוקיו מפי נשיא מצריים.
- קהל ירושלמי מכובד הקשיב לר כרים שרינר אליו צאלח (אבראיר) ח'לף, מראשי פת"ח, באמצעות קלטת וריאו (ראה יוסן איש).
- מישלחת של שני עובדי יצאה להיוועד עם רובר אש"ף באוכספורד. החוק, האוסר מיפגשים עם אנשי אש"ף, הפך לכריחה.

היה ברור כי בקרב שני הצדדים — הפלסטינים והישראלים — יש תזוזה מהירה לעבר השלום, אף שהדרך עדיין רחוקה. לא ממשלת ישראל, על שני חלקיה, ולא ממשלת ארצות הברית התרחקו בינתיים בהרבה מקרובותיהם. **הסוס השחור.** גם סוסיהם המלחמה דהר קדימה.

השבוע הודיע אלמוני כי החייל הישראלי שנעלם, אבי ספורטס, סאלי פים חיפשו אחריו במשך יותר משבוע, שבוי בידי מחתרת פלסטינית בשטחים הכבושים. הוא טרח להוסיף שאירגונו אינו שייך לאש"ף.

אם תתאמת הדריעה, יהיה זה ניצחון גדול לאירגון שביצע את המעשה, ומי כה חמורה לאש"ף. ניצחון כזה יפגע ביוקרתו של יאסר ערפאת, ויחבל בתי נופת המתקפה הארצית שהיא עוסק בה. יתכן שזוהי המטרה.

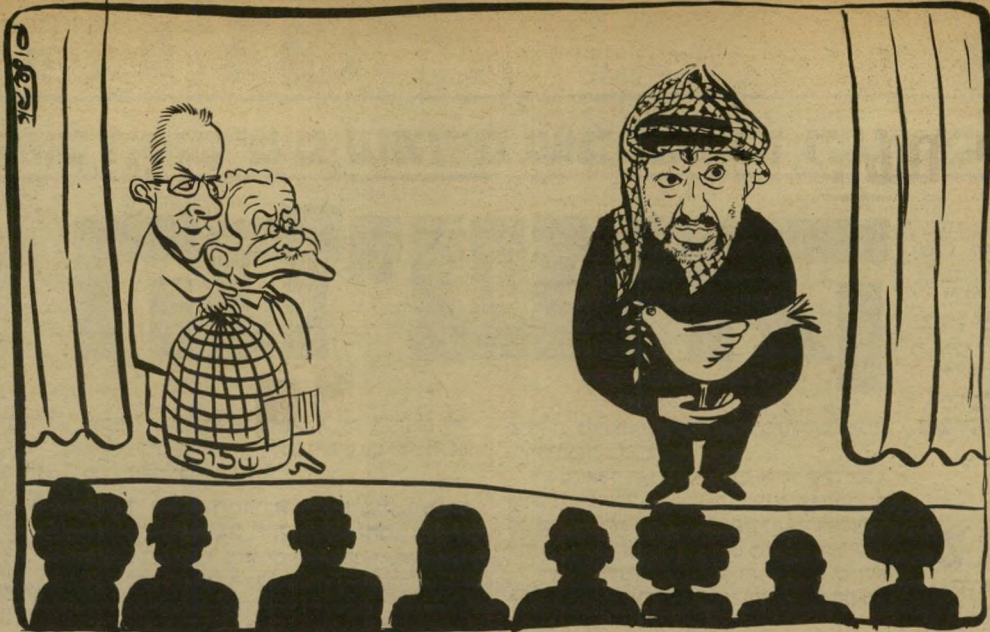
ההסברה של ממשלת ישראל בור דאי תנסה לנצל מיקרה זה כדי לערער את האמינות של ערפאת, אך יש ספק אם מאמץ כזה יישא פרי. כמושגים המי קובלים בעולם, חטיפה של חייל במיש טר של כיבוש אינה נחשבת כמעשה טורח, אלא כמעשה נועז של המתקוממים.

בישראל, לעומת זאת, עלול מעשה כזה לעורר רגשות של זעם ושינאה — ואלה כנודע, אינם משרתים מטרה של התפייסות ושלום. שום הגיון פוליטי אינו יכול לעמוד בפני זעקה של אם. **דילמה טראגית.** גם אם אחרת זעקה: אמו של החייל בנימין מייסנר, שנהרג בקסבה של שכס כאשר לבנה גדולה נורקה עליו מלמעלה.

מיקרה זה מרגים את הרילמה הטי ראגית של כל מייסרטיכבוש. שיגור חיילים לרחובות הצרים של הקסבה הוא מעשה טירוף מבחינה צבאית. בניכיות אלה מתבטלת העליונות של החייל המודרני המאומן והחמוש, מול פני נער בלתיחמוש. המצב חוזר לימי הביניים.

אך אם לא יוכנסו החיילים לסימטות הקסבה, התפוך שכונה זו ל"איזור משר חר". הדגלים הפלסטיניים יתנופפו ברוח, והאינתיפאדה תחגוג ניצחון גלוי, לעיני כל.

אם כן, מה הפיתרון?

"הוא גונב לנו את ההצגה!"

אוחו הנמוק הרתיע בוחרים בחיפה, שגוראל נמאס עליהם, להצביע נגדו. הם לא רצו לתרום להרגשה כאילו נמאס צא הליכוד בסמךרעליה.

העיר שלא חברה. הרמות הטי רגנית של הבחירות היה טרי קולק. במשך שנים חי טרי עלחשבונן ההר גשה שהוא איחד את ירושלים, העיר שחונכה לה יחידו. זה היה גם כדאי: לא זה בלבד שקולק ערך מיצערניצחון לקבלתפרסים ברחבי העולם, אלא ש הבוחרים בעירכיים — רובם אנשים התלויים בעירייה — גם תמכו בסיעתו בבחירות. הם הבטיחו לו את הרוב כמור עצהיעירייה.

ערב האינתיפאדה אף הציע הנא סיגורה, עורך אלפנר, להקים רשימה ערבית בבחירות העירוניות, ורמו ש תתמוך בקולק.

כל זה מת ביום שנולדה האינתיפאדה. ערב הבחירות נתנה מפקדת ההת קומנות הוראה חמורה ביותר, שאסרה על הבוחרים הערביים להצביע לעיר ייה הישראלית. כדי להרתיעם, נאסר עליהם אף להנתיע את מכוניותיהם. ואילו קולק, שנים תחילה להעביר את הקלפיות הערביות לעיר היהודית, נאלץ לצוות את ועדותהקלפי בעיר הערבית ביהודים: הוראה מבישה ביותר בכך שרעיון העיר המאוחדת פשט את הרגל.

דוני חיים

מיכתב אהבה תמים

המדובר במכתב תמים, שאינו מכ

מאהב בן 18 והתכוון

להפיץ מיכתב'אהבה

שלה בין 100 מכותבים

אילנה אלון

המדובר במכתב תמים, שאינו מכ טא מאומה מעבר ליחסים הרגילים ש בין מורה לתלמיד. אך המשיב ניחן, כפי הנראה, כרימיון פורה, ובנה על סמך מיכתב זה תיליריילים של השעי רות ודימונות בדבר רומאן, כביכול, בין התובעת לתלמיד נשוא המיכתב, כך טען עוררדריון רפאל עמיער. הוא ביקש מבית'המישפט לאסור על הפצת המיכתב התמים בין מכרי בנייהווג.

חיים ורחל (שמות ברויים) נשואים מזה שמונה שנים, ולהם שלושה ילדים. באחרונה התחדרו היחסים ביניהם והגי עו לערכאות. האשה השיגה בה האסור על הבעל לבקר בבית שבו היא מתגוררת, וביקשה לחלק את הרכוש המשותף. הבעל לא נכנע, והחליט למצוא דרך להתגבר על אשתו. הוא ערך חי פוש בדירתה, ולקח משם מיסמכים שר נים, וביניהם מיכתב המדובר על התל מיד בן ה-18.

מיכתבים לפי הלומז. כשקרא

מאת ענת סרגוסטי

העיתונאים נורא התרגשו. כמה ימים אחר־כך עוד היו רובם כאורי פוריה ממה שחווה בקאהיר. גם לכתבה של הטלוויזיה, שסיקרה את פגישת העיתונאים הישראלים עם יאסר ערפאת בבירת מצריים, היה נופך חגיגי, שונה משהו מן הרייח הענייני, המיקצועי, העוברתי.

ומי כמוני יכול להבין לליבם. שומי עים וקוראים על האיש איךספור דיברי בלע ושיטנה, מתארים אותו בשמות תואר המתאימים יותר לבעלי־חיים. רר אים אותו עשרות פעמים בטלוויזיה, כשדבריו מלווים ב"פרשנות" של פולר טיקאים מן הסוג הגרוע ביותר. שמעיים עליו מעט מאוד דברים אובייקטיביים, ועוד פחות דברים אחרים. והנה, אחרי שנים של שטיפת־מוח מתמשכת, הוא מופיע פיתאום כשר ודם מול העיניים. אני זוכרת את ההרגשה שלי כאשר נסענו — אורי אבנרי, שרית ישי ואני — לראיין את יאסר ערפאת במערב ביירות ב־1982, בשיאה של מלחמת־הלבנון, בשיאו של המצור שהטיל צה"ל על מערב־העיר. אני זוכרת את ההתרגשות הגרולה ש... הנה נפתחת הדלת ויאסר ערפאת מופיע בפתח.

אני זוכרת את ההיסטריה שליוותה את הראיון בארץ. אני זוכרת את תגר בות הקינאה של העיתונאים, עמיתים למיקצוע, על ההישג המיקצועי, ואת ההתקפה הפרועה של הפוליטיקאים, שקראו להעמיד אותנו לדין.

בינתיים עברו יותר משש שנים, ר הצהרות רבות נשפכו לתוך ים הסיכ סוך הישראלי־פלסטיני. הנה, קבוצת עיתונאים ישראלים פוגשת את יאסר ערפאת בקאהיר.

התרגשותם של העיתונאים ניכרה היטב בדיווחים שלהם שהגיעו לארץ. מדיווחים אלה קשה היה להבין מה בדד וק קרה שם, מי היה, מי שאל ומה נאמר.

סקופ

בטלוויזיה

יאסר ערפאת הגיע לקאהיר ביום הרביעי אחר־הצהריים, ומן קצה אי חרי שהמראי משם מטוסו של משה ארנס, שרהחוף הישראלי. כל העיתונאים הישראלים סיקרו ביום הרביעי בבוקר את פגישת ארנס עם אדוארד שווארדנאדוה, שרהחוף הסובייטי, בשגרירות הסובייטית שליד הנילוס.

שני עיתונאים ישראלים — סמדר פרי מידעווח אחרווח ואהוד יערי, כתב הטלוויזיה — הצטרפו לעיתונאים ש נסעו לקבל את פניו של ערפאת בנמל־התעופה. יערי נסע בגפו, ללא צוות־הצילום של הטלוויזיה.

בנמל־התעופה, שאלו עיתוני אים רבים שאלות את ערפאת. בין השר אלים היה גם יערי, שהציג את עצמו ככתב הטלוויזיה הישראלי. ערפאת ענה לשאלתו. את מסיבת־העיתונאים המאולתרת הזאת בנמל־התעופה צילם צוות צרפתי, הצילומים הועברו בלור יין לכל רחבי־העולם, גם לישראל.

אורי פורת, מנכ"ל רשות השידור, אסר לשרד את הקטע בטלוויזיה הישר אלית. הוא לא שודר.

באותו יום רביעי, ב־6 בערב, נקבעה לערפאת פגישה עם שווארדנאדוה ב שגרירות הסובייטית. עשרות עיתונאים ים מכל רחבי־העולם ומישראל המתינו לערפאת על מידשאות בניין השגריר רות.

העיתונאים הישראלים סיקרו את ה פגישה בין השניים על מדרגות השגריר רות, וצוות של הטלוויזיה הישראלית נכנס, ביחד עם שאר צוות־הטלוויזיה, כדי לצלם את השיחה במחילת פגיש תם בתוך הבניין.

אחר־כך המתינו הכל לצאתו של ערפאת. הפגישה ארכה יותר משלוש שעות.

כשעה 9 בערב הקשיבו העיתונאים הישראלים לשידור מהדרות בטס בוני צה"ל, ושם שמעו, להפתעתם, את אהוד יערי מדווח שהפגישה כבר הסתיימה,